

חשבון עובר ושב

שלח את פרנק

שיעור בכלכלה במדיניות כלכלית

מדינה	מארי	ארי	מארי	מארי
מדינה	מארי	מארי	מארי	מארי
20.5%	383	2250	2386	1867
20.2%	520	3093	3579	2573
21.9%	706	3935	4772	3229
24.6%	942	4777	5965	3835
23.9%	1062	5503	7158	4441
24.9%	1357	6815	9544	5458
24.1%	1539	7937	11866	6398
22.9%	1651	8849	13866	7198

אם יש משהו ששר-האוצר החדש שלנו, יורם אירדור, למד מההסתדרות, ודווקא על זה צריך לברך אותו, זו הדאגה לעובדים. גם ההסתדרות וגם אירדור דואגים מאוד מאוד לעובדים.

ההוכחה נמצאת בטבלת-השכר החדשה, על השכר שישולם לעובדים בארץ. התבוננות קצרה בטבלת-השכר הזאת מגלה כמה רבה הדאגה לעובדים. הנה: לכולם השכר עלה! פשוט לכולם. ויש גם התאמה יפה מאוד בעלייה הזאת, כמו שאפשר לראות בטבלה. ככל שהשכר גבוה יותר, ככה השכר עלה יותר, וככל שהשכר נמוך יותר, ככה השכר עלה פחות, מלה שמראה שאפילו בברדק הכי גדול יודע שר-האוצר איך לעשות סדר.

וגם הרבה צדק יש בזה, כי העובד שהרוויח עד היום 12 אלפי שקלים בחודש יצטרך עכשיו לקנות עוד מכונית, ואתם יודעים איזה הוצאות יש על מכונית שנייה למי שפחה? ואילו העובד שמרוויח רק 2000 שקל לחודש, יוכל לקנות רק עוד קצת לחם, ובלחם אין שום הוצאות, רק הכנסות.

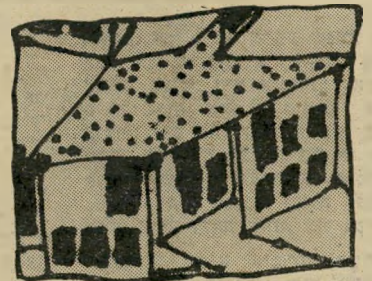
ואת כל זה למד אירדור מההסתדרות, שכאשר חתמה על הסכם השכר האחרון עם המעסיקים זכרה הכל, חוץ מאשר לעדכן את נקודות היכוי המינימליות, וזה דפק רק את העובדים שמרוויחים מעט.

שיעור בכלכלה מדינית - או: העולם שבו אנו חיים

שיעור ראשון:

מגרשים

נניח שאזרח מסוים רוצה לעשות הר"ב כסף. הוא מקים חברה ושמה א', כונה במגרש לא גדול ורושם אותו ב' טאבו על שם א'. האזרח לא מחכה הרבה. הוא מקים מייד כמה חברות נוספות, ב', ג', ד', ה' ו'ו', ואם הוא במצב-רוח טוב במיוחד, הוא מקים אפילו חברה שישית - ז'. עכשיו בא האזרח לעצמו מצד החברות ב' עד ז', הכל חוקי לגמרי, עם נוטריון, בולס, חותמות ושטר-מכר. מכיוון שאף אחת מהחברות ב' עד ז' לא מבקשת שהמגרש יועבר על שמה בטאבו, נשאר המגרש על שם א'.

מייגרש קטן

עכשיו מפרסמת כל אחת מהחברות מור דעה לנועה, שבה היא מודיעה שיש לה מייגרש למכירה. המייגרש לא גדול, נמצא במקום טוב, והחברה אפילו מודיעה שהיא מוכנה למכור חתיכות מהמייגרש למשקיעים קטנים. באים המשקיעים לחברות ב' עד ז', ורואים שהכל בסדר: יש שטר-מכר, אם אחד מהם חשדן והור"ב לך בטאבו, הוא מוצא שהמייגרש רשום שם על שם א'. אם הוא חוזר לחברה ושואל, מדוע לא הועבר עדיין המייגרש בטאבו, למי שרושם לו שזה כדאי לשלם עדיין, משילטונות המס, שהעברה בטאבו תתבצע מייד כאשר תושלם מכירת ה-מייגרש.

כך לא חולף זמן רב, והאזרח שביקש להתעשר מכר את המייגרש שקנה פעם אחת, שש פעמים אחרות. אין צורך לומר שכל אחת מהחברות ב' עד ז' יכולה להקים לעצמה שתיים-שלוש חברות-בנות, ויעני למכור להן את אותו המייגרש עצמו; שוב - חוקי אמרי, עם שטר-מכר והכל, כדי שהחברות הנכדות ימכרו את אותו מייגרש פעם נוספת למשקיעים התמימים.

עד פה הכל כלכלה טהורה. איפה פה הצד המדיני? הוא מגיע.

כדי שהתרגיל הזה יצלח וימשך לאורך זמן, עם עוד מייגרש ועוד מייגרש, כדאי מאוד שכאשר המשקיעים יבואו לחברות-הבנות לקנות את המייגרש, הם ימצאו ברשימת מועצת-המנהלים שם יפה אחד או שניים, של ציר במועצת העירייה, או אפילו בבית-הנבחרים. כדאי גם שעור-כרדין שחתום על העסקאות יהיה מוכבד וידוע, וכדאי שכל הפוליטיקאים ועורכי-הדין הללו כאילו לא ידעו מה הולך, ואחר-כך יוכלו לספר איך רימו, בעצם, גם אותם. כדאי גם שאם במיק"ב אזה אחד חושד במשהו והולך למיטרה, יהיה פקיד מסויים במישרד-המישפטים שיעכב את החקירה. כדאי גם שאותו פקיד, או אולי פקיד אחר באותו מישרד, יודע לאזרח שבו מדובר שכבר אי-אפשר לעכב את החקירה, כדי שאותו אזרח יספיק להימלט בזמן עם כל הכסף לאיזו ארץ נידחת באמריקה הלטינית, נניח, ולהיבחר שם לבית-הנבחרים, כדי למנוע את הסגרתו למדינה שבה רימה כל-כך הרבה אנשים תמימים.

שיעור שני:

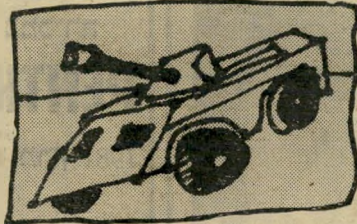
גזים

האזרח השני שבו ידובר, בעצם אינו אזרח, אלא קצין בכיר בצבא, נניח מפקד חיל-אספקה. יום אחד קורא ה-קצין מואמר מפורט על סכנת הגזים לשימוש צבאי. המאמר הזה מופיע בכתב-עת חשוב של הצבא האמריקאי. חודש אחר-כך מקבל הקצין הבכיר הזמנה מהצבא האמריקאי, לחזות בתרגילי התגוננות נגד התקפת-גזים של דיווויזיית מארינס. שבו עיים אחר-כך קורא הקצין מואמר על ה-גזים שבהם השתמש צבא האויב בתי-מן. חולף עוד חודש וחבר המסויים - בארץ אשכנזי מזמינה קבוצת קצינים - והקצין שלנו ביניהם - לסיור במפעל שלה המייצר מסכות-גז. לא חולף שבוע נוסף, והמדינה מארע את הקצין שלנו קצין-מודיעין, ומודיע לו

עכשיו עובר רק חודש, והקצין שלנו מקבל הזמנה נוספת מאותה חברה בארץ אשכנזי. הוא נוסע, אוכל טוב, שותה טוב, מבלה יפה, ובשיחה עם מנכ"ל החברה האשכנזית שואלים אותו גם מי יש בדעתו לעשות אחרי שיגמור את שרותו הצבאי. הקצין שלנו עדיין אינו יודע, אבל הם כבר יודעים. הקצין חוזר לארץ, ומריץ תזכיר בהול למטכ"ל על הסכנת הגזים ראה המרחפת של ראשינו מארמט הגזים האויבי.

ושמכין לנו האויב - ראה מאמרים וראה

עכשיו כבר הכל עניין של ביורוקרטיה, מחשבים ותוכניות-התגוננות. התוצאה: כמה מיליוני מסכות-גז נגד גזים מגי-גזים לאורך שבה מדובר, גם בשביל הצבא וגם בשביל האזרחים, והמסיכות שוכבות במחסנים עד עצם היום הזה. החברה שעושה את המסיכות בארץ אשכנזי היא בעצם חברת-בת של החברה האמריקאית

שיריונית מצוהצפת

עושה את המסיכות בשביל המארינס. אותה חברה - כמה מפתיע - עוסקת גם במכירת ציוד מכ"ם. ואילו הקצין הבכיר שלנו (שהוא כבר אזרח) הפך להיות - כמה מפתיע - הסוכן הראשי של אותה חברה אמריקאית באותה ארץ שבה המדובר.

שיעור שלישי:

שיריוניות

נניח שיש מדינה אפריקאית מסויימת, שהיא עוד ממש תינוקת בשוק המדינות, וכבר יש לה המון-המון אורניום. מכיוון שמדינה כל-כך קטנה וחדשה עדיין לא יודעת מה לעשות עם כל-כך הרבה אורניום, באה לעזרתה מדינה אירופית מסויימת. נניח שזו מדינת צרפת, שי-מציעה למדינה המסויימת עיסקה מ-סימה: תמורת מאה טונות אורניום, תקבל המדינה האפריקאית הסמוימת עשר שיריוניות חדשות ומבריקות עם תותחים קטנים. במדינה האפריקאית המסויימת יודעים, כמובן, שזהו שודי-לאורי-היום, אבל אין להם ברירה. למה לאור-היום? קודם כל מפני שלנסיך המקומי פתחו חשבון בבנק שווייצרי; ושנית, מפני שהמודיעין הצרפתי העניף הודיע למדינה האפריקאית המסויימת שבא המדינה האפריקאית הסמוכה ל-טש עין ורוצה לכבוש את מרבצי האורניום; ושלישית, מפני שבגלל כל מיני הסכמים הדדיים באירופה רק צרפת מ-ונה לחעניק למדינה האפריקאית ה-

מסויימת עשר שיריוניות עם תותחים קטנים.

נניח קורה בינתיים במדינה האפריקאית הסמוכה, גם היא די חדשה, שלה יש דווקא הרבה יהלומים! המדינה הזאת מייד נבהלת מעשר השיריוניות החדשות של המדינה השכנה, והבין הישראלי או הסובייטי או הבריטי ממחר להודיע לה שיש תוכניות פלישה זדוניות. מייד מקב-לים הישראלים או הסובייטים או ה-בריטים זיכרונות נדיבים לכריית יהלומים תמורת תרומת שיריוניות מצוהצחות עם תותחים קטנים.

עכשיו, כשנודע למדינה הראשונה ש-למדינה השנייה יש שתי שיריוניות יותר, תתארו לעצמכם את הבהלה. הצרפתים,

מסיכת גז

מצידם, מוכנים מייד למכור חמש שיריוניות נוספות, אבל יש להם בקשה אחת קטנה.

אותו סיפור בדיוק נראה הרבה פחות משעשע כאשר האמריקאים והגרמנים, לי-משל, מוכרים מטוסים חדשים ומצוהצ-חיים עם תותחים גדולים לסעודים, נגד הרוסים הנוראים ושליחיהם הסורים. ב-אותו זמן עצמו מתחילים הרוסים לי-מכור לסורים מטוסים מצוהצחים עם תותחים גדולים נגד האמריקאים הנור-אים ושליחיהם הסעודים. באמצע נמצ-את מדינה קטנה שלה קוראים ישראל. וגם הסורים וגם הסעודים פוחדים מפניה. וישראל מצוהצחות פוחדת שראשי יסעו ה-מטוסים האמריקאים להילחם נגד ה-מטוסים הרוסים של הסורים, וכאשר יסעו המטוסים הרוסים של הסורים להילחם נגד המטוסים האמריקאים של הסעודים, הם יעשו ביקור בארץ הקודש. נו, הנחשו מי מוכן למכור עכשיו מטו-סים לישראלים כדי להתגונן בחצלחה מול האיום הכפול הזה?